

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ГОЛОС

«Якщо б я знав, що вам забрався грошей на католицьку пресу, я був би готовий продати перстень Рубалки св. Петра, щоб придбати для неї фонди».

Петра Пій X.

Тижневик
Redakteur: Kollerig
„CHRISTLICHE STIMME“
Ukrainische Wochenzeitung
„CHRISTIAN VOICE“
Ukrainian Weekly
München 27, Schönbergstr. 9
Postfach 89, Tel. 48 33 84
Postcheckkonto München
№ 192150
Bayr. Hyp.- u. Wechsel-Bank
München, Einsteinstrasse
Konto № 552

Ч. 9 (945). РІК XIX.

МЮНХЕН, НЕДІЛЯ 26 ЛЮТОГО 1967

Ціна 50 пф. (Preis 50 Pf.)

Проблема Східних Католицьких Церков

В ЕКУМЕНІЧНІЙ ДІЯЛОЗІ

(УПБ, Рим) На шляху до подання Східних не-католицьких Церков з Римською одною з найважливіших проблем до розв'язання є існування Східних католицьких Церков. Хоч для остаточного подання залишилося ще дуже багато до зроблення, однак уже тепер присвячується справі Східних католицьких Церков багато уваги, що проявляється навіть у публічній пресі. Зокрема французький двотижневик «Informations Catholiques Internationales» помістив у числах останнього року ряд статей висловлених обома сторонами на що temu.

Розпочалася ця виміна думок ще в числі 256 за 15 січня 1966 р. де поміщено інтерв'ю Митр. Кир Христостомоса, близького співробітника патріарха Атенгораса. Він назвав проблему Східних з'єдинених Церков «найбільш тернистим питанням», яке треба розв'язати ще зами зачаття діалогу між Константинополем і Римом. Розв'язувати мають його ці два патріархальні престоли без участі Східних католиків, бо згідно з Римським законодавством Східні католицькі Церкви не становлять окремої автономної персональності в католицькій церковній структурі. Цей представник Константинополя просто висловився, що треба «знайти властивий найкращий спосіб, щоб їх (Східні з'єдинені Церкви) включити в Церкву свого походження».

Першою реакцією на це інтерв'ю був допис українського єпископа Кир Володимира Маланчука, поміщений у ч. 258 того ж журналу. Наш Владика виразно зазначив, що у відношенні до Української Католицької Церкви не може бути мови про її «включення в Церкву походження», ні до Константинопольської, ні до Московської; бо Київська митрополія, як перед Берестейсь-

кою унією так і по ній, формально була окремою автономною помісною Церквою.

Дещо пізніше забрав слово в цій справі мелхітський католицький владика Кир Ілія Цогбі, вікарій патріарха Максимоса IV на Єгипет. Він погоджується з Кир Христостомосом, що по остаточнім з'єдиненню Східні католицькі Церкви не будуть мати рації окремого існування. Зрештою, Східні католики самі бажають злучитися з своїми православними братами по остаточнім з'єдиненню, а «наші греко-католицькі патріархи та єпископи часто заявляли, що в день з'єдинення вони уступлять з своїм становищем, щоб віддати себе до диспозиції з'єдиненої Церкви». Однак таке уступлення не може бути передумовою ще не розпочатого діалогу. Не-католицькі владика «не можуть вимагати тепер зараз ефективної і негайної ліквідації наших Церков як передумови для розпочаття діалогу». Далше питається Кир Ілія «в який спосіб зникли б вони перед з'єдиненням, чи через абсорбцію у Латинську Церкву, до якої не можна людей зобов'язувати, чи через передчасний поворот до православ'я...?»

Патріарший вікарій згоджується також з Кир Христостомосом, що діалог повинен вестися безпосередньо між Римською Церквою і нез'єдиненою, бо то між ними існує спір. Східні католицькі Церкви не можуть бути рівносильним партнером у діалозі ні з Латинською Церквою, ні з нез'єдиненими. Від Латинської вони тепер є насправді залежні до деякої міри, а від нез'єдинених відрізняють їх відмінні еклезіологічні становища. Внутрі Католицької Церкви з'єдинені старалися постійно про належну розв'язку спірних проблем між Римом і православ'ям. Однак, щойно діалог на основі рівного партнерства може принести підне вирішення цих справ.

Мимоволі стає перед очима далеко краще положення Мелхітсько-візантійської нез'єдиненої Церкви від Української. Мелхітська зорганізована в патріаршу інституцію може бути рівносильним партнером у діалозі і до речі відбулася навіть безпосередня зустріч Папи Павла VI з патріархом Бенедиктом I у Єрусалимі в січні 1964 р. Натомість Українська Православна Церква через довгі століття була включена в Московську, а тепер на Заході розбита на дрібні юрисдикції не представляється як рівносильний партнер до діалогу. То ж легко було Кир Ілії Цогбі відчувати в тій своїй Церкві, щоб дати більше місяця та пошани своїм національним нез'єдиненим братам.

Однак при цій католицькій мелхітській Владика виразно відзначив дотеперішню важну роль Східних Католицьких Церков. Вже самим своїм існуван-

(Закінчення на стор. 2)

Фатімська таємниця

НАТЯКИ КАРДИНАЛА ОТТАВІАНІ ЩОДО ЗМІСТУ ТАЄМНОЇ ВІСТІ

(КНА) З приводу 50-річного ювілею появи Пречистої Діви Марії у Фатімі та у зв'язку з підготовою до Маріологічного і Марійського Конгресу (відбудуться в серпні ц. р. у Фатімі і Лісбоні) відбулася урочистість у Папській Марійській Академії в Римі. Професор Конгрегації для науки віри, Кардинал Альфредо Оттавіані, говорив про «Фатімську таємницю».

У своїй промові про «Фатімську таємницю» Оттавіані давав пояснення, яких не було в розданому перед тим тексті. Він пояснив, що третя з трьох вістей з Фатімі, — одна була для дівчини Луції, одна — для світу, а одна — для Папи, — мала залишатися таємною. І записала Сестра Луція і в конверті передала тодішньому єпископові в Лейрія. Вона дозволила йому прочитати, бо він її єпископ, але він, не читаючи, зразу передав тодішньому Нунцієві в Португалії, а той передав далі секретареві тодішнього Священного Офіцію, Кардиналові Оттавіані. Оттавіані сам ізлив в 1955 р. до Португалії, щоб дати Сестри Луції, чому вісті не можна розпечатувати аж до 1960 р. Відповідь звучала: «Бо тоді вона буде зрозумілішою».

Як прийшов призначений час, — звідомляв Кардинал Оттавіані, — Папа Йоан XXIII розпечатав письмо і прочитав писаний по-португальському текст. Розмовляючи з Кардиналом Оттавіані, Йоан XXIII сказав, що він усе зрозумів, та й дав прочитати кардиналові. Опісля знову запечатав і доручив покласти в таємному архіві, де ця вість є і нині і залишатиметься до того часу, коли котрийсь Папа вважатиме її опублікування обгрунтованим. Отже, підкреслив Кардинал, всі поширені чутки щодо змісту вісті позбавлені будь-якої основи.

Напружена, глибока мовчанка була в авлі, коли Кардинал Оттавіані говорив про саму вість. З його натяків можна зробити висновок, що таємна вість з Фатімі до Папи написана як пророцтво, отже, говорить не виразними висловами, а тільки словами, які вимагають роз'яснення. Її зміст — в сповненому надії тоні — мав би бути присвячений взаєминам між нехристиянськими народами і християнами. Та й Оттавіані закінчив свою промову сповненим надії тоном, вказуючи на те, що вже тепер існують ознаки, що старання Папи про мир не проходять, як у минулому, цілком марно.

ПАРИЖ

Ювілейне свято

В 20-ЛІТТЯ МІСІЙНОЇ ПРАЦІ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ У ФРАНЦІЇ

У неділю, 16 січня ц. р., українське громадянство Парижу було свідком гарної релігійної імпрези та пережило милі й незабутні хвилини.

Цьогорічна традиційна «ялинка» дітей Української Четвергової Школи була рівночасно відзначенням двадцятиліття приїзду наших Преподобних Сестер Служебниць до Парижу і перебування під свій провід Української Четвергової Школи. Тому в багатій програмі цієї ювілейної імпрези брали участь не лише теперішні учні, але й багато тих, які учачали до Української Четвергової Школи продовж двох десятирок літ.

Значення того небуденного Ювілею в житті українців Парижу з'ясував дуже наглядно у своєму цікавому і змістовному вступному слові Всв. о. Шамбелян М. Левенець. Достойний доповідач накреслив загальну історію життя Преподобних Сестер у Франції, їхні труди і великі заслуги й велику посвяту від часу прибуття до Парижу аж до дня, коли, завдяки старанням нашого теперішнього Церковного Проводу у Франції, вони могли перейти до набутого для них власного дому.

З доповіді Отця Шамбеляна ми довідалися, що Прп. Сестри Служебниці, залишивши, наслідком воєнних дій свій матірній дім у Кристиніволі, пішли на скитальщину до Західної Європи. Одна частина Сестер-скитальниць, по важких трудах дороги, дісталася до Бельгії звідки мали, згідно з планом Головної Настоятельки Чину вихати до заокеанських країн. Але потреба праці для на-

ших скитальниць у Франції, Англії та інших краях вільної Європи, казала їм вибрати шлях важких терпінь, щоб своєю жертвенною працею допомогти рідній Церкві і знедоленому народові.

Коли в Америці покликано до життя Український Допомоговий Комітет, якого представником у Парижі був д-р В. Галан і набуто для потреб українців дім при вул. Тен 13, тоді о. Йосафат Жан, ЧСВВ, що в тому часі перебував також в Парижі, за згодою Матері Генеральної і ВПревос. Апост. Візитатора Кир Івана Бучка, поробив враз з д-ром Галаном старання, щоб спровадити з Бельгії до Парижу Сестри Служебниці і передати їм в опіку набутий дім, в якому вони мали б відкрити сиротинець, захист для дітей, амбулаторію, українську школу і кухню для скитальниць.

Однак цей початковий план не здійснено, бо дім таки зразу, і то в дуже короткому часі, передано Українській Громадській Опіці, а Сестрам призначено лише 3 кімнати і запрошено на якийсь час до співпраці з Громадською Опікою. Та співпраця обмежувалася виключно до харитативної акції, цебто розділювати біженцям одяги й харчі та відвідувати по шпиталях хворих. Всякі заходи Генерального Проводу Сестер, щоб в тому домі зорганізувати сиротинець, як було домовлено, осталися безуспішні. А з усіх запропонованих видохних занять Сестри провадили лише Четвергову Школу. Та згодом почалися труднощі на-

(Закінчення на стор. 5)

ВАТИКАН

ВЕЧІРНІ СВ. ЛІТУРГІЇ В СОБОРІ СВ. ПЕТРА

(КНА) Почавши з 12 лютого ц. р. в катедральному соборі св. Петра служитиметься щоденно увечері Святі Літургії. Між 1 жовтня і 31 березня починається о год. 17.30, а між 1 квітня і 30 вересня — о год. 19-й. В зимовому півріччю собор св. Петра зачинають о год. 18.30, а в літньому — о год. 20-й. Досі в соборі правилися щоденно одна Св. Літургія за поширення віри, одна за Східні Церкви і за мир у світі.

БАД ГОНЕФ

ПЛЕНАРНА КОНФЕРЕНЦІЯ НІМЕЦЬКОГО ЄПІСКОПАТУ

Участь брав Преосвященний Кир Платон Корниляк

(КНА) Пленарна конференція німецького Єпископату відбулася 13—16 лютого ц. р. в Бад Гонеф. На відкритті конференції був присутній Апостольський Нунцій у Зах. Німеччині, Архиепископ Конрад Бафіле. Участь брали три німецькі кардинали, Й. Фрінге, Юліус Денфнер (він же голова Конференції Німецького Єпископату) та Л. Єгер, бамберський Архиепископ Шнайдер, 15 єпископів та 20 єпископів-помічників з Зах. Німеччини, а також Апостольський Екзарх для українців Єпископ Платон Корниляк. Єпископам зі Східної Німеччини і цього разу перешкодили брати участь.

МІЖНАРОДНІ

МАРІЙСЬКІ КОНГРЕСИ

(КНА) Цього року відбудуться два великі Марійські Конгреси — V-ий Маріологічний Конгрес від 2-8 серпня в Лісбоні і XII-ий Міжнародний Марійський Конгрес від 9-13 серпня у Фатімі. Підготовили комісії цих конгресів відбували засідання під головуванням Карла Баліца в Міжнародній Папській Марійській Академії в Римі. V-ий Маріологічний Конгрес, в загальному студійний, має тему: «Походження набожних поклонінь Марії». Тема XII-го Міжнародного Марійського Конгресу, який натовість матиме характер побожності, звучить: «Марія, Матір Церкви, і її заступництво за християнський народ протягом століть». Останній Маріологічний і Марійський Конгрес відбувся в березні 1965 р. в Санто Домінго.

ВАРШАВА

КОНФЕРЕНЦІЯ ПОЛЬСЬКОГО ЄПІСКОПАТУ

(КНА) У Варшаві відбулася конференція польського єпископату, в якій взяли участь усі 70 архипастирів. У конференції, яку відкрито в середу 16 лютого ц. р., брав участь підсекретар для надзвичайних церковних справ у Папському Державному секретаріаті, Монс. Агостіно Касаролі. Головною метою нарад мала бути ситуація Церкви в Польщі і її взаємини з польським державним урядом. На думку спостерігачів, Монс. А. Касаролі мав нагоду викласти польським єпископам становище Ватикану, а водночас пізнати їхнє, стосовно еventуальних контактів державних бюр з Ватиканом для досягнення угоди між польським урядом і Святим Престолом.

Проблема Східних Католицьких Церков

(Закінчення з стор. 1)

вони індивідуально протиставилися до церковного розриву. Будучи «камнем притягання» припадками «притягання» бу «єдинення». Це притягання не лише мовчки, але відбувалося не лише мовчки, але багато проблем наперед Римським сувави вони перед Римським престолом. Хоч їх настоювання не завжди мали успіх, все ж таки причинилися до кращого взаємного зрозуміння у наш час. Зокрема під час II Ватиканського Собору Східні католики забирали голос в користь Орієнту, тоді коли нез'єднені не мали для цього безпосередньої змоги. Патріарх Атевагорас так і заявив Максимосові IV: «Ви говорили на Соборі в нашій імені». Це були Східні католики, які висловили ще 15 років перед Собором думку, щоб підготувати безпосередню братню зустріч Папи з Патріархом Константинополя (Преоєв, Цогбі навів ім'я мелхітського владика Кир Петра Медавар); вони ж запропонували утворення в Римі інституції, незалежної від Священного Уряду, що займалася би єкуменічними справами; або врешті пропозиція Східних, висунена вже на Соборі, про створення центрального Єпископського синоду з членів вибраних на національних єпископських конференціях. Врешті це був синод мелхітських католицьких єпископів скликаний 1958 р. до Каїро, що спротивився новому Східному канонічному праву «Про осіб», яке не відповідало давнім правам і гідності Східних Церков.

Так то Східні католицькі Церкви, хоч становлять лиш незначну меншість у відношенні до Латинської, виконали дуже велике завдання для зближення Церков. Це тоді коли між Церквами не було ще безпосереднього діалогу, а тепер радіють, що здійснював такий діалог на базі рівноправності. Тут не йдеться ні про православних, ні про латиняників, ані про з'єднених, але про Церкву Христа. Бо католицизм буде універсальним «католицтвом» лиш до тої міри, до якої відкриє себе до тої другої «половини» справжньої та апостольської Церкви, якою є Орієнт та не буде більше латинською як східною. Наводячи ці останні думки Преоєв, Цогбі покликався на соборову заяву українського Верховного Архієпископа, теперішнього кардинала Сліпого.

На цю статтю східного католицького Владика відповів Кир Хрисостомос щойно кілька місяців пізніше у своїм інтерв'ю з співпрацівником того французького журналу, українцем Володимиром Гаврилюком. Це інтерв'ю, порівняно коротше, опубліковано в числі 278 за 15 грудня 1966 р. Відносно майбутнього положення Східних католицьких Церков заявив він, що його повинні встановити спільно обі Церкви, католицька і православна. Однак Кир Хрисостомос далі не вірить, що церковне з'єднення само собою розв'яже проблему Східних католицьких Церков, але повторив своє давніше твердження, що розв'язка проблеми Східних з'єднених становить передумову та ядро підготовки до церковного єкуменічного діалогу. Без того, на думку Константинопольського владика, годі сподіватися справжнього діалогу між Римом і не-католицькими Сходом.

Так то обстоюючи далі свої попередні думки Кир Хрисостомос подає лише як мають підготуватися до розв'язки цієї проблеми Православна Церква, Ватикан і Східні католики. Перша з них виготовить свій проект відносно цієї справи у світлі історичного минулого та теперішнього становища. З другого боку, Католицька Церква повинна критично розглянути своє дотеперішнє становище у світлі поточного єкуменічного духа. Напрямок такої ревізії поглядів речник Константинополя не подав; зазначив лише, що православні не погоджувалися і не погоджуватимуться з декретами Ватиканського Собору відносно Східних Церков.

Натомість Східним католикам Кир Хрисостомос поручив потрійну підготовку: психологічну, теологічну й практичну, до свого майбутнього включення у нову церковну систему по з'єдненню. Психологічно, щоб не уважати теперішніх нез'єднених за чужих, але зближатися до їх традицій. Теологічно, головне для прийняття нового еклезіологічного поняття, що його виробить спільно католицька та православна еклезіологія. Практично, повинні уникати всього, що утруднювало б зближення та майбутнє включення східних католиків у місцеву церковну систему.

Так то з цілого інтерв'ю даліше пробивається це саме трактування Східних католиків як об'єкт єкуменічного діалогу, а не як суб'єкт, який вложив багато праці й жертви для підготування цього діалогу. Не змінили цього враження також відповіді на два поставлені вкінці питання. У першій з них питався кореспондент чи Константинопольський патріарх встановив уже тісніший контакт з з'єдненими Церквами, зокрема з Мелхітською. Кир Хрисостомос відповів, що такий контакт існує всюди там, де на цій самій території розтягається юрисдикція Константинопольського патріарха і мелхітського Максимоса IV. Однак Константинопіль розглядає справу в перспективі «пан-православній» і «пан-уніятській»; себто зацікавлений також тими Східними католиками, які є поза тереном юрисдикції патріарха Константинополя.

Друге питання звучало так: «Українська Католицька Церква візантійського обряду ставить зовсім особливе питання: зліквідована тому двадцять років у своїм краю в наслідок включення в Московську Православну існує практично лиш поза Україною, в Західній Європі, а зокрема в Канаді та З'єднених Державах Америки; рівнож включена в Московську Церкву православна галузь цієї Української Церкви існує також лише закордоном. Як задивляється Ви на розв'язку цієї особливої проблеми?». Відповідь Кир Хрисостомоса була досить виминаючою:

«Розумію дуже добре складність питання, яке ставить ця Церква; знаю дуже добре, що Українська Церква з'єднена з Римом пройшла довгу історію, відмінну історію від інших з'єднених Церков; кінцевим є розглянути особливе місце, яке займає вона в цілості проблеми. В кожному разі, з православного боку треба в першу чергу ставити принципиальні питання. Розв'язку особливих проблем знайдуть потім обі сторони при добрій волі».

На цім і закінчується це інтерв'ю. З свого боку можемо лиш додати, що розв'язку особливого українського питання повинні знаходити такі самі українці. Тимбільше, що наш внутрішній роздор це не наслідок спору Української Церкви з Римом, так як це є у випадку Константинополя. Постає він внутрі нашої Церкви по Берестейській Соборі, то ж внутрі повинен він знайти розв'язку. Коли шукатимуть її у діялогу Константинополя і Римом, то й за чужими зразками будуть розв'язувати наше особливе питання. Про яку-небудь власну персональність чи автономність Української помісної Церкви годі й думати. Вона буде лиш об'єктом для чужих нам Церков.

Про Кардинала Кир Йосифа

(УІВ, Рим) Двомісячник організації «Допомоги переслідуваній Церкві» помістив у своїм числі за листопад-грудень 1966 р. коротку розвідку про нашого Верховного Архієпископа Кардинала, Кир Йосифа, разом зі знім-

ника Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького. Став його наслідником на Галицькому митрополитському престолі 1 листопада 1944 р., як Митрополит Андрей замкнув на віки свої очі. В квітні 1945 р. був він разом з усіма

Кир Йосафата Коциловського і Кир Григорія Лакоту. Понад 1.500 священиків були ув'язнені. Сотні священиків і 10 єпископів були заслани і закатовані.

Одинокий Митрополит Йосиф пережив каторги і терор. В 1946

Блаженніший Кир Йосиф у Папи Іоана XXIII коротко після прибуття до Риму в лютому 1963 року.

На світлині в низу: Його Святість Папа Павло VI і Блаженніший Кир Йосиф під час Світового Евхаристійного Конгресу в Бомбею, Індії, в грудні 1964 р.

кою з одного богослуження. Бажаючи запіззнати український загаль з цією статтею так поширеного журналу, що публікується у мільйон копіях, подаємо тут український переклад цієї розвідки з незначними лише скороченнями.

іншими Владиками і численними священиками ув'язнений. Тоді то Микита Хрущов вів особисто акцію цілковитого винищення, маючи на совісті вбивства мільйонів людей в Україні. Молодий карпатський Єпископ Теодор Ромжа згинув трагічно вбитий

році був він засуджений на 8-літню в'язницю; в 1954 р. продовжено йому кару, бо він далі не хотів покоритись Москві. 1959 р. пропонували йому волю, якщо зречеться свого пастирського уряду. Він відкинув це і був засуджений третій раз. З принагідних джерел є нам відомо, що він був в таборах праці катований і у-покорюваний. Йому ломили руки і змушували виконувати найнижчу працю. Він самий тільки міг би сказати правду про своє і своїх священиків мучництво. Ніколи не сказав він про це і слова.

На початку Собору Митрополит Йосиф був неприсутний в часі, коли прийшли два «спостерігачі» московської Церкви, що на ділі є ексекутивним органом комуністичної партії. Це вже було забагато для українських єпископів. Вони запро-тестували в ім'я вбитих чи ув'язнених єпископів, священиків та замучених або засланих мирян. У висліді Митрополит Йосиф Сліпий був звільнений 10 лютого 1963 р. Від тоді він становить мовчазний докір своїм переслідувачам та мимовільну перешкоду для єкуменічного зближення Московської Церкви. Бо ніколи не може Католицька Церква купити мир з православними москалями ціною зради п'яти мільйонів мучеників та ісповідників з'єднених Української Церкви з Римом. Просимо у членів «Допомоги переслідуваній Церкві» палких молитов за 75-літнього Кардинала та його страждаючий нарід».

«Це є український кардинал Йосиф Сліпий, що 17 лютого 1967 р. в своєму римському екілі святкуватиме 75-річчя життя. Він був потаємно інтронізований на єпископа і помічника-наслід-

большевицьким танком. Апостольський Візитатор Українців у Німеччині, о. прелат Петро Вергун, був арештований і засланий на Сибір. Поляки видали большевикам двох Єпископів:

Світовий Конгрес Вільних Українців

Є мудра поговорка «не треба спішитися, бо немає часу до втрачення». Її можна застосувати до Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ), бо було б доцільнішим солідно його підготувати, ніж спішитися, щоб тільки відбутися в історичній даті.

І ось VIII ПАУК конференція, що мала свої наради 20-21 січня ц. р. в Нью-Йорку, встановила реченець і місце відбуття першого Світового Конгресу Вільних Українців: 16-19 листопада ц. р. в Нью-Йорку. В маніфесті ПАУК, що його підписали: о. д-р В. Кушнір, О. Лисогір, І. Сирник, І. Білинський, д-р М. Стахів, М. Плавюк, д-р В. Михайлів, В. Приходько — пишеться, що СКВУ, скликається на те, щоб:

- 1) Задокументувати перед світом непохитну волю українського народу боротися за віднову своєї суверенної, соборної держави.
- 2) Заманіфестувати солідарність української спільноти у вільному світі з визвольною бо-

ротьбою українського народу і готовістю допомогти йому засобами, які є до нашого розпорядження.

3) Об'єднати всі сили українців, громадян чи мешканців вільного світу, для близької співпраці між собою.

4) Устійнити шлях для скріплення та всесторонньої розбудови всіх ділянок життя української спільноти у вільному світі. До участі мається в плані запросити ієрархів наших Церков, представників центральних крайових громадських організацій, наукові установи, молодечі, студентські, господарсько-фінансові, культурно-мистецькі й інші професійні та станові організації.

В характері гостей мають бути запрошені українські політичні діячі, представники приязних нам урядів, парламентаристи з країн нашого поселення.

Ідея СКВУ вже дуже давна, бо, як це пригадав В. Приходько, уповноважений з Венесуели,

ще напередодні 2-ої світової війни були пороблені заходи для відбуття Всеукраїнського конгресу. Нещодавно, Т. Давилів (Доповідь про СКВУ в Мюнхені, підкреслює, що В'єтуків і Мудрий це в другій половині 40-их років висували справу конгресу українців на чужині. Зрештою це справа дослідників нашої поточної історії встановити хто, коли і в якому розумінні висував цю ідею. Фактом є, що від приблизно 10 літ про цей конгрес писалося та говорилося дуже багато. В раді статтей і доповідей подавано цілий ряд корисних думок, подекуди конкретних проектів тощо. Проте донедавна невиконано взагалі жодної підготовки в тому напрямі. Найважливіше те, що не знайшлася особа (а чи гурт осіб), яка жила б цією ідеєю і всеціло їй присвятилася. Отож треба ствердити, що концепції конгресу не накреслено та не уточнено. І щойно VI Конгрес Українців Канади (1959 р.) в сво-

З української хроніки

■ ФІЛІЯХ

Заходами української громади у Філіях, в Австрії, 15 січня ц. р. в домі п. Бебехайла відсвятковано «ялинку»; 12 учнів української недільної школи одержали подарунки з солодощами та харчами (на загальну суму 400 швінців). Прошувати допомогу на придбання подарунків надіслала Управа УМХС з Відня.

Всі діти та батьки складають щиросердечну подяку всім жертводавцям, що прислали свої «депти» нашій допомогівій установі, та й водночас голові УМХС в Австрії проф. д-рові Олександрові Тисовському.

Іван Канівець
керівник школи

■ ЛОНДОН

«СВОБОДУ — УКРАЇНІ»

5 лютого ц. р. напередодні приїзду до Великобританії Олександра Косміна, українця Лондону, а також інших міст влаштували протестаційну демонстрацію.

Демонстранти несли українські національні прапори і транспаранти англійською мовою, на яких серед інших були такі гасла: «Свободу — Україні!», «Звільнити заарештованих (українських) письменників».

Повідомлення про демонстрацію з'явилися в англійських газетах «Гардіан», «Дейлі телеграф», в американській «Нью Йорк таймс» та в інших англо-мовних часописах.

Так «Гардіан», відомий щоденник Великобританії, писав: «Представник Української асоціації (організатор протестаційного походу) заявив, що вони протестують проти сучасного становища на Україні, а надто проти арештів приблизно сімдесятьох українських письменників.»

■ НОТІНГГАМ

Загальні Збори АНТ

Загальні річні збори Англо-Українського Товариства відбулися в Нотінггамі, 21 січня ц. р.

Загальні збори обрали нову Управу АНТ. Головою далі є давній діяч Товариства п. Р. В. Ванстон, а ген. секретарем п. Джон Греген, який також редагує квартальний часопис Т-ва «Англо-Українська Вісті». Скарбником Т-ва є п. Дж. Р. Бравн. З англійців в Управі є ще п. Ф. В. Ньюбері, радник Г. Колліс і п. Віктор Дж. Ллойд. Секретарем Екзекутиви є українець п. В. Микула, а Організаційним Референтом п. М. Музика. До складу Управи входить ще цілий ряд визначних українських діячів на терені Великої Британії.

Після Загальних зборів відбулася Академія організована з рамені АНТ для відзначення 49-ої річниці проголошення самостійності Української Держави. Після відкриття Академії головою Т-ва п. Ванстоном, промовляли члени Британського парламенту пп. Вітлок і М. Інгліш, послі з виборчих округ Нотінггаму, оба приналежні до Лейбористської партії. Вони оба з великим признанням висловилися про українську громаду у Великій Британії. Посол М. Інгліш виявив особливо глибоке знання української історії, зупиняючись у своїй промові на світліх сторінках славної історії України княжих часів і підкреслюючи самобутність української культури. З української сторони про значіння Акту 22-го січня 1918 р. та визвольну боротьбу України висловився по-англійськи слово мгр. В. Микула.

В концертній частині Академії були виступи: Нотінггамської суміської оркестри, суміської танцювальної групи, хору ім. Лисенка з Нотінггаму, дуету і тріо з виконанням українських пісень, а також Шотландської кадетської оркестри з Нотінггаму, шотландських танцюристок. У вечір відбулася велика забава, під час якої англійські танцювальні групи дали покази традиційних і балетних виступів різних шкіл. Присутніх на Ака-

демії і забаві було коло 800 осіб. Загальні Збори АНТ і Академія, а також забава пройшли з великим успіхом.

В. М.

■ ПОЛЬЩА

В мережі художньої самодіяльності українців у Польщі є 37 драматичних гуртків. В їхньому репертуарі переважають твори класиків української драматургії.

Серед плянованих вистав класика посідає теж почесне місце. Так, гурток у Гданську готує п'єсу Івана Франка «Учитель». Дразу «Назар Стодоля» Тараса Шевченка поставлять у Бартошичах. Драмгурток у містечку Кальниках працює над п'єсою Бориса Грінченка «Степовий гість».

УКРАЇНЦІ В АВСТРАЛІ

В Австралії вперше появилися офіційні відомості про кількість українців у цій країні. Під кінець минулого року в Австралії проведено перепис людності. Українські організації закликали земляків подавати місце народження — «Україна», а визнання — «Українська православна» або «Українська католицька» Церква. Це для того, щоб на основі даних перепису легше було визначити кількість українців в Австралії.

У книзі «Австралійська імміграція», виданій урядом, сказано, що до 1949 р. всіх українців було зараховано до «росіян».

Після 1949 р. в Австралію почала прибувати із Західної Європи масова українська еміграція. І вже 1950 р. в цій країні було

понад 9 тисяч українців. Кількість українців, що набули австралійське громадянство, на червень минулого року становила 19 189 осіб. Ще не мають громадянства 2 347 осіб. Отож, згідно з офіційними урядовими даними, в Австралії живуть 21 536 українців.

Іншої думки дотримуються щодо цього керівники українських громадських організацій. Згідно з їхнім поглядом, після значного природного приросту української еміграції в Австралії тепер є близько 30 тисяч українців.

ЛЬВІВСЬКИЙ АНСАМБЛЬ В ІТАЛІ

Львівський танцювальний ансамбль «Юність» здобув добре ім'я далеко за межами своєї області. Його бачили глядачі Києва й Одеси, він двічі успішно виступав у Москві.

Недавно ансамбль був у Італії. Молоді танцюристи зі Львова — учасники цьогорічного традиційного «Свята квітучого мигдалю» в Сіцилії. У ньому брали участь професійні і самодіяльні колективи та солісти майже з тридцятьох країн світу.

Львівський танцювальний ансамбль «Юність» — перший колектив з Сов. Союзу, який на сіцилійському фестивалі репрезентував самодіяльне мистецтво України й інших республік.

Разом з ансамблем поїхала до Сіцилії Людмила Божко — солістка Львівського театру опери та балету ім. Івана Франка.

Ювілейне свято

(Закінчення з стор. 1)

в'їть що до дальшого перебування Сестер в Українському Домі.

В тому прикрому положенні наша Церковна Влада, як теж відпоручник Апостольського Візитатора, ще раз звернулася до Допомогового Комітету з проханням, щоб віддати Сестрам дім для улаштування в ньому сиротинця, як було домовлено на початку, коли просили Сестер з Бельгії до Франції. Та й тим разом всі старання були даремні. Сестри таки мусіли дім залишити, і виїхали з нього після довгих років невпевності та невідгод, і перенеслися до набутого, за Божою і добрих людей поміччю, власного дому при вулиці Ернест-Лякоєст в Парижі.

Хоч непригожі обставини та поведінка з боку деяких одиниць не дали змоги нашим Преподобним Сестрам розвинути повної виховно-гуманітарної діяльності, то все таки наші неструджені Сестри не зневірилися невдачами, але з великою терпеливістю та духовно виробленою послідовністю вчинили те, що було в їх силах для збереження рідних цінностей вкладам своєї праці у виховання української дітвори та опікою над хворими, старцями й немічними. І за це отечь Шамбелян від українського громадянства Парижу висловив Сестрам-Ювіляткам сердечну подяку та побажання, щоб вони могли гідно відзначити 25-літній ювілей вже на рідних землях, де мали б сприятливу нагоду продовжувати свою корисну працю.

Після закінчення першої частини наміченої програми, промовив теплими й сердечними словами прийнятний на залі Пресвященний Владика-Екзарх Кир Володимир Преосв. Архипастир в імені Церкви підкреслив великі заслуги муравлючої праці Сестер, та, висловлюючи їм повне признання, сказав: Ви чули в промові Отця Канілера, серед яких незрадних обставин та й труднощів приходилося жити й працювати Сестрам в початках їх еміграційного життя з нами... Немай Господь всецарий винагороджує їх за те доб-

рим здоров'ям, щирим задоволенням та благословить їх новими покликаннями, щоб вони могли і далі з нами працювати з новими силами. А це залежить у великій мірі від вас, Пані й Панове, від вашої співпраці в Церкві, додав Владика. Бо Церква Божа на світі — це не лише священники, єпископи, це теж ви, це Божий народ, це вся християнська родина, в якій всі відповідальні за одного а один за всіх, де добро твориться спільними силами. І наша Церква у Франції буде така, якою ми її створимо нашими силами при Божій помочі...

Отже, щоб Сестри могли далі успішно працювати серед нас, це буде великою мірою залежати від вас... повторив Преосв. Владика, якщо ви не забудете молитися за Сестер, якщо ви будете вважати собі за честь, і благословення Боже, коли ваша донечка виявить охоту жити і працювати в ряді Сестер для добра нашої Церкви і народу, якщо ви будете посилати малих дітей на катехізм Сестер...

Крім тих двох промов, що були осередком імпреси, на програму того повного гарних вражень вечора склалися ще колядки, деклямації, українські танки колишніх учнів Четвергової Школи, сольо-спів О. Андрійшин, скрипкове сольо Коваль К., сценка «Добра новина» і живий образ «Вертеп». А на закінчення, роздано старшим і молодшим учасникам різдвяні дарунки.

Багато труду вложили в мистецьке підготування тієї «ялинки-ювілею» о. Шамбелян М. Левенець, як ініціатор і організатор того прилюдного акту пошани і відчуження громадянства скромним, але заслуженим працівником Преподобним Сестрам Службицям, — пані Віра Дратвінська, що приготувала співучі і музичні виступи, пан М. Микула, як керівник танкового гуртка, а також і самі Сестри-ювілятки, що вивчали дітей деклямацій та, як завжди, приготували декорації і одяги для дітей на виступ у цій імпресі.

ЗАКЛИК

ГОЛОВНОЇ РАДИ НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ІМ. ШЕВЧЕНКА

В справі участі у Світовому Конгресі Української Вільної Науки

В 1967 році урочисто відзначимо П'ятдесятіліття Української Національної Революції та проголошення Української Народної Республіки, що утворилась «силою, волею і словом» нашого народу та була могутнім виявом його прагнень до самостійного державного життя.

Україна окупована тепер ворогом, який винищує її не лише матеріально, але насильно русифікує її, руйнує наші Св. Церкви і їх ієрархії, нищить українську науку й культуру, фальшує наше світле минуле і нашу історію, масово засилає нашу молодь у пустелі Сибіру та Казахстану, фальшує нашу літературу та українських класиків, замикає наших письменників і літературознавців у тюрми та всіма засобами старається знищити наш поневолений нарід.

Проте ми, науковці вільного світу, згуртовані у нашій найстаршій Академії Наук — у Науковому Товаристві ім. Шевченка, не піддалися і не піддаємося зятям московського імперіалістичного комунізму. Викинені з наших наукових установ на Рідних Землях, втративши наші бібліотеки, архіви, музеї та інші матеріальні здобутки, що їх безоглядна ворожа рука палить і нищить — ми винесли з собою на чужину — українського національного духа та прагнення свободи й вільно працювати у вільному світі для добра української науки й культури.

Та ворог і тут, у вільному світі, пробує ламати нашого національного духа. Він у цьому році підготує гучне святкування ворожої перемоги та здобуття влади на українських землях. З цієї нагоди він видає численні публікації і памфлети — на різних світових мовах — щоб ними сфальшувати наші визвольні змагання та оплюгавити перед світом наше світле минуле та наших світочів української науки й культури.

Вісті з України

У Києві вийшов друком рукописний альбом Шевченкових поезій під назвою «Три літа». Цим Альбомом видавництво «Наукова думка» завершило унікальне видання фототипічним способом рукописних збірників та автографів великого поета.

«Вперше у світі, — заявила радіо-Київ, — здійснена повна публікація поетичних манускриптів Тараса Шевченка».

У серпні цього року українці на Батьківщині й на чужині відзначатимуть 30-річчя з дня смерті Богдана Ігоря Антоновича — видатного українського поета, замовчаного в Українській РСР у часи культу особи.

Щоб гідно шанувати пам'ять поета, Український народний театр у Пряшеві (в Східнослов'янському краї) готує монтаж Антоновичевих творів. Ставлятимуть його в окрузних містах і окремих школах Пришівщини. Своїми виставами колектив театру сприятиме ліпшому ознайомленню громадськості з творчістю майстра поетичного слова.

Між іншим, горік у Пряшеві появилася книга «Перстені молодости». Це — досі найповніше видання творів Богдана Ігоря Антоновича. Ще повніше видання вийде незабаром у Нью-Йорку. Цього року на Україні теж на решті, нібито, видадуть давно обіцяні вибрані твори талановитого поета.

Як подала газета «Молодь України», співак-баритон Микола Кондратюк готується до закордонного турне. Соліст Київського театру опери та балету, добре відомий також зі своїх виступів у радіо й телебаченні, гастролюватиме в Австралії.

За даними центрального статистичного управління Україн-

Щоб задокументувати перед світом нашу непохитну волю боротися і надалі за академічну свободу слова і науки на Рідних Землях та щоб заманіфестувати нашу солідарність у боротьбі з насильством окупанта і нищенням нашої науки й культури в Україні, а — з другої сторони, щоб виказати перед вільним світом наш духовний потенціал та наші здобутки, що ними ми збагачуємо скарбницю світової науки й культури, Головна Рада Наукових Товариств ім. Шевченка рішила на своєму засіданні в дні 25 грудня 1966 року, влаштувати

СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ.

що відбудеться в дні 10, 11 і 12 листопада 1967 року в Нью-Йорку.

До участі у цьому Конгресі запрошуємо Вас, Науковці та Прихильники української вільної науки, а зокрема запрошуємо інші українські академічні та вищі педагогічні і наукові установи.

Повітряну програму Конгресу, що її опрацює окрема Комісія НТШ, вишлемо Вам своєчасно. Крім пленарних конференцій запрошувати праці численних секцій та комісій, на яких всі наші і чужі науковці матимуть змогу висловити доповіді та поділитися з науковим світом своїми працями, дослідями та здобутками.

Інформації дає та приймає зголошення секретаріат Комісії:

Shevchenko Scientific Society
302 West 13 Street
New York, N. Y. 10004 USA

З дружнім привітом і висловами правдивої пошани.

Проф. д-р Роман Смал-Стоцький
Президент

Проф. д-р Євген Вертипорох
Генеральний Секретар

ської РСР, торік кількість лікарів на нашій батьківщині зросла на 4 тисячі осіб. Тепер людноість України обслуговують понад 100 тисяч лікарів.

Мікроскопи-велетні нового моделю розпочав випускати завод електронних мікроскопів та електроавтоматики в українському місті Сумах.

Прилад заввишки в півтора людських зрости складається з десятих тисяч деталей. З його допомогою можна бачити частинку розміром близько однієї двохтисячної частки мікрона.

Сумський мікроскоп-велетень має пристрій, який дає змогу фотографувати живий мікросвіт на кінострічку і збільшувати зображення в кілька мільйонів разів.

Як повідомило радіо-Київ, на Криворіжжі розпочалося будівництво найбільшої у світі залізорудної шахти. Нове унікальне високотехнізоване підприємство стане до ладу 1970 р. Тут видобуватимуть щороку 12 млн тонн залізної руди.

ГІЛЬДЕСГАЙМ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД «ХРИСТИЯНСЬКОГО ГОЛОСУ»

Українці в Гільдесгаймі, в Зах. Німеччині, допомагають своїй газеті. Під час цьогорічних Різдвяних свят пп. Е. Залевський, В. Харів, Д. Москалик та І. й А. Поморанські ходили колядувати до українців, що тут живуть, і зібрані гроші — 50.- нм — прислали на пресовий фонд «Християнського Голосу».

Цією дорогою висловлюємо сердечну подяку Колядникам і всім Вш. Жертводавцям.

Адміністрація ХГ

Світовий Конгрес Вільних Українців

(Закінчення з стор. 2)

Іх резолюцій накреслив загальноконгресовий комітет і завдання конгресу, а саме він «...вимагає об'єднання всіх українських національних, громадських організацій в усіх країнах для досягнення координації праці і збереження духовно-культурної і національної єдності».

Треба усвідомити собі, що велика частина нашої нації живе в діаспорі: передусім на Сході, в країнах південно-східної Азії, менша частина у вільному світі, тобто в країнах Америки, Західної Європи і Австралії. Але всі українці, на різних землях і на чужині, прагнуть до національної єдності і цілості. Саме про це йдеться і на Конгресі СКВУ: зберегти єдність і цілість нашого суспільства в різних, складних, непридатних умовах чужого довкілля. Отож правильно з'ясує А. Фіголь («Світовий конгрес вільних українців» в Збірнику матеріалів «Студійних днів Українського Християнського Руху, 1965»), що «...конгрес для нас колючий як органічна надбудова, як вивернення організаційної структури життя діаспори. Відповідно до цього завдання він повинен бути підготований і проведений, усе ж інше зайняти на другий план...» «...з усією рішучістю треба спростувати ставлення прихильників конгресу як зовнішньої маніфестації, така імпреза для нас зовсім зайва ба навіть шкідлива».

З актуальних повідомлень виходить, що наголос кладеться так на маніфестацію. В найкращому випадку може вийти якийсь компроміс між маніфестацією і діловістю, при чому діловість стоятиме тільки на другому плані.

Конгрес не підготовлявся органічно, тобто з долини, всіми клітинами наших громад в різних країнах в горизонтальному, а по різних ділянках у вертикальному змислі. Рішення про відбуття СКВУ запали в висліді договорення керівних осіб з УККА і КУК-у, з делегатом Венесуелі. Не було порозуміння щодо цього з центральними організаціями західно-європейських країн і з громадською центральною в Австралії. На практиці ПАУК нав'язав, а чи шойно нав'язав контакт з КОУГЦУ (Координаційний Осередок Українських Громадських Центральних Установ у Західній Європі).

Нам невідома ще програма конгресу. Бож справа не в привітаннях, промовах, доповідях, а передусім у працях комісії для різних ланок громадського життя, напр., шкільництва, молодіжні і т. д., ще до самого конгресу. Пласт відбуває шойно свій конгрес розкладений на кілька сесій; повинні відбутися шкільні с'їзди, спільні наради щодо суспільної опіки і т. п.

Трудно зрозуміти чому СКВУ має відбутися в ЗДА ще й дотого в Нью-Йорку. В Канаді становить українців багатозначніше, це українське життя зорганізоване громадське життя правильніше. Вагомі аргументи на те, щоб Конгрес відбувся в Канаді і щоб там заіснувала і тривала громадська центральня для всієї діаспори, є дуже багато. В Канаді можна б сподіватися на конгресі представників і уряду і опозиції, федеральних послів, у тому числі українців, провінційних послів, а також акредитованих дипломатів з країн де є наші громади — Великобританії, Австралії, Нової Зеландії, Аргентини, Бразилії. 100-літня Канада має тепер великі амбіції і шанси росту. Можна допускати, що вона була б рада, коли б на її території відбувся конгрес і заіснувала світова центральня для всіх українців у вільному світі. Тим часом ЗДА, хоч би з огляду на дуже малу там нашу питому вагу несприяють для атмосфери конгресу. Заангажування цієї найбільшої світової потуги в коекзистенції з СССР справляє перешкоду для того, щоб офіційні державні достойники ангажувалися в конгресі. Хоча СКВУ для ЗДА рідко дуже маловажна, то все ж таки може бути невигідно, щоб в ньому ангажувалися видніші особистості. Нам не відомо, чому саме вирішено відбутися конгрес саме в Нью-Йорку.

Зрештою такі розумування тепер вже пізні. Постановлено відбутися конгрес, то нехай він відбувається, і треба всім докладити старань, щоб цей конгрес вийшов найдостойніше і найефективніше, не зважаючи на фальшивий старт. Можна сподіватися, що будуть особи і кола, які такі внесуть ясну думку і скерують справи на ділові рейки.

Ми, українці, маємо вже досить багато досвіду з життя в діаспорі. Проте було б доцільно скористати ще й з досвіду інших націй. Було б добре докладно зазнаномитися з структурою та методикою праці інших світових громадських централей. Очевидно, ми маємо свої специфічні

справи, але, з природи речі, є багато тотожностей.

Ще є час висувати конкретні ініціативи, які СКВУ мав би розглянути і зайняти до них становище. І це повинні виконувати люди і кола, яким добро нашої громади лежить на серці. У висновках А. Фіголь, в згаданій статті пише між іншим: «Конгрес має зібрати українську провідну верству і вона має створити орган, який випрацював би власну програму дії діаспори на десятиліття, а то і на сторіччя в майбутнє». «...осередньою проблематикою конгресу є збереження української людини, збереження її іманентного духу в молоді, завжди нарастаючих в молодих поколіннях».

Хочемо вірити, що з таким самим прицілом відбувається і Світовий Конгрес Вільних Українців.

К. Т.

■ БАЛТИМОР ВЕЧІР НА ПОШАНУВАННЯ М. ГРУШЕВСЬКОГО

Долучуючись до відзначувань, які влаштували наші наукові й академічні організації в різних країнах світу, УАТ «Зарево» в Балтиморі влаштувало 28 січня 1967 р. Академічний Вечір присвячений М. Грушевському.

В програмі було три доповіді, в яких наświetлено життя і багатогранну наукову та політичну діяльність М. Грушевського. Наймолодша доповідачка Ніна Калиновська говорила про «Життя М. Грушевського». Д-р Філ. Антін Луцьків (з Вашингтону) говорив про «М. Грушевського — вченого», зробивши докладну аналіз окрема великої «Історії України-Руси» та «Історії Української Літератури». Про «М. Грушевського — президента УНР» доповідав д-р Ю. Криволап, зупиняючись в основному на політичній діяльності проф. М. Грушевського.

Озич

НЕЗАБОРОМ ПОЯВИТЬСЯ Ілюстрована історія України

ПРОФ. М. ГРУШЕВСЬКОГО

в люксовій оправі, сторін 576, формат 10 x 7 інчів, 427 ілюстрацій, в тім 30 мап, поштові марки, гроші, печатки УНРеспубліки, тризуби, відбитки документів, тощо.

Ціна після появи \$ 15. — Просимо тепер влатити лиш \$ 10.- і матимете цю найціннішу книгу в себе з великою знижкою! Знижкові влати приймаємо лише до кінця березня 1967 р. Просимо негайно вплачувати гроші на адресу:

«HOWERLA»,
238 E. 6th St.
New York, N. Y. 10003
Gr. 5-0470, USA

ПОВІДОМЛЕННЯ

Головна Управа Об'єднання Українських Жінок у Німеччині має шану запросити українську громаду Мюнхену й околиць до участі в

КОНЦЕРТИ на пошану

ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Концерт відбудеться в суботу, 25 лютого 1967, о год. 19-й в залі Ст. Вольфганггайм, при Ст. Вольфганггайм. Доїзд до Розенгайммерплиці трамваями 1, 12, 21 і 29.

Програму виконує організоване українське жіноцтво Мюнхену.

Вступ за добровільними датками.

Головна Управа ОУЖ

ПО ДЯКА

Замість квітів на могилу бл. п. інж. Олександра Гладішовського (ЗДА) на допомогові цілі Української Медично-Харитативної Служби зложили: Вп. Панство д-р мед. Олег Слюзар, мати Галля Слюзар та сестра Софія Слюзар з ЗДА дол. 25.-

Замість квітів на могилу бл. п. Михайла Миська (Новий Ульм) зложили: Управа Батьківського Комітету при Катедральній Школі св. о. Миколая в Чикаго, ЗДА, дол. 20.-

Вп. Панство Люба і Анатолій Коломиєць, Чикаго, ЗДА, зложили 10.- дол.

Всім жертводавцям щиросердечно дякує

Головна Управа УМХС

ЗАПРОШЕННЯ НА КОЛЬОРОВИЙ ФІЛЬМ

ШЕВЧЕНКО У ВАШІНГТОНІ

Режисура: Ю. Тамарський — С. Новицький

STUTTGART

TECHNISCHE HOCHSCHULE, KEPPLERSTR. 10, HÖRSAL Nr. 54

SAMSTAG, DEN 4 MÄRZ 1967 UM 16 UHR.

Українську спільноту Штуттгарту й околиці просимо про чисельну участь.

Висвітлення фільму відбудеться і в інших європейських осередках.

Шевченківський Комітет

■ ВІЛЬНО

КАТОЛИЦЬКИЙ ТРЕБНИК

(КНА) В кінці 1966 р. появилася у Вільні католицький Требник (286 сторінок). Як видавця подано Колегію литовських єпископів. У книжці вміщено літургічні тексти латинською і литовською мовами, а також литовською і польською тексти для уділювання Тайни Хрищення і Подружжя.

Як довідемося, йдеться про першу публікацію того роду в Советському Союзі. Підготовка почалася ще в 1965 р., коли в Литві утворилася Літургічна комісія під проводом каноніка Кривайтиса. Тексти одобрив компетентні конгрегації у Ватикані в листопаді згл. грудні 1965 р. Требник важний і на еміграції. З надрукованих 3 тис. примірників, 500 вислано за кордон до західних країн.

РОЗШУК

Українська Медично-Харитативна Служба б. Український Червоний Хрест пошукує:

Яремчука Василя із Завидович біля Городка Ягайлонського. Дина Марію із села Кривого пов. Потуртори, яка вийшла заміж в Люткірхен за поляка Стаха і вийшла до Австралії. Кудлу Михайла, який жив в Брадфордї, Англія. Коцюбу Ореста, який після закінчення війни жив в Берхтсгадені, Ерделі Миколу Володимировича. Лазарко Валерію родом Товстюк із Буковини, правдоподібно вийшли із Австрії до Канади. Пуровця Івана із Турки.

Хто знав би пошукувані особи, просимо подати на адресу:

Ukrainischer Medizinischer u. Charitativer Dienst e. V.
8 München 2, Dachauerstr. 9/II

■ МАЄМО НА СКЛАДІ

«Митрополит Андрей Шептицький — його життя і заслуги» — о. д-ра В. Лаби. Ціна 1 ам. дол., або його рівновартість в іншій валюті.

«Державна етика» — о. Д. Тулюк-Кульчицького. Ціна 1.50 ам. дол., або рівновартість в іншій валюті.

Вище названі книжки висилаємо тільки за попереднім надісланням готівки.

Видавництво Християнський Голос

ПО ДЯКА

Повернувшись і трьохмісячного лікування з Арль скор Тек до дому, почувуюся до милого об'єднання зложити цією дорогою моєю найщирішу подяку всім, хто опікувався мною під час недуги морально й матеріально. Передусім дякую Веч. Отцям обох віровизнань, друзям профспілковцям і моїм приятелям, що не забували про мене. Хай Милостивий Господь винагородить Вам за все добре.

Микола Базюк секретар Філії ОУРФ у Фрікур П. С. Прошу писати мені на приватну адресу.

Редакція застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову.

Надісланих, але не використаних статей і дописів не звертаємо.

Наш тижневик «Християнський Голос» можна купити в кіоску заграничних видань на Головному дворі в Мюнхені.

Адміністрація «Христ. Голосу»

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ «ХР. ГОЛОСУ» з днем 1 січня 1964 року.

	Одно	Пів-	Річно
Австралія (Ф.)	0:1:0	1:8:0	2:12:0
Австрія (шміль)	3	78	156
Англія (Ф.)	0:0:10	1:1:8	2:3:4
Франція (НФ)	0:60	15:50	31
Голландія (г.)	0:50	12	24
Німеччина (вм)	0:50	13	26
Аргентина (пезо)	6	150	280
Бельгія (бфр.)	6	156	312
США і Канада (дол.)	0:12	3:10	6:20

Інші краї рівновартість 26 нм.
Оплата летувською поштою вноситься для Австралії 1.20 нм., США і Канади 0.80 нм., Аргентини 1 нм.

АДРЕСИ НАШИХ ЗАСТУПНИКІВ ЗА КОРДОНОМ

ЗДА: Dr. D. Bohachevsky
511 West, 113-th St., Apt. 54
New York, N. Y. 10025, USA

АНГЛІЯ: Ukrainian Catholic Church,
14, Newburgh Road,
London W 3.

АВСТРАЛІЯ: Rev. E. Lacy
18 Bartley Cresc.
Wayville, S. A. Australia.

БЕЛЬГІЯ: Mr. M. Kohut
Поштове конто 568940.

КАНАДА: Mr. A. Klufas
27, Gothic Ave,
Toronto 9, Ont.

ФРАНЦІЯ: Rev. Jean Jackiw
186 Bd. St. Germain, Paris 6-e
(Чек. конто: Paris C. 5 572-15)

Herausgeber: W. Malkowicz
Verantwortlicher Redakteur:
S. Dmytryshyn,
München

Druckerei „LOCOS“ G.m.b.H.
München 19, Bothmerstr. 14
Tel. 51 62 46 9

ALIMEX Handels-Gesellschaft mbH

8 München 2, Neuhauserstr. 34-V (am Karlstor),
Postanschrift: 8 München 33, Postfach 140, Tel. 55 06 41

Вільні від мита, або з наперед оплаченим митом
посилки-дарунки до східних держав:

■ СССР

■ ПОЛЬЩІ

■ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ

■ УГОРЩИНИ

■ РУМУНІЇ

■ ЮГОСЛАВІЇ

■ БОЛГАРІЇ

Спеціальна, від 8 років діюча, німецька фірма і офіційне представництво Бавжу ПКО — Варшава, Tuzex — Прага, ІККА — Будапешт, Cartimex — Букарешт і т. д. Безпосередня висилка пакунків до СССР і Румунії з власного магазину! Жадайте наших безплатних проспектів, подаючи при цьому країну, яка Вас цікавить.